

MEZEY KATALIN

Katedrálist nem állított*Mi volt ez? Téboly? Tévhit? Álom?**– Félrevert agyú, új sereg,**a bukottakat éljenezve**sikert remél s győzelmeket.**– Itt jön egy új szabadcsapat,**a pesti utcán hogy lobogtok!**Nem hiszi senki, hogy mi vár rá,**dermedt halottak, majd ropogtok**a hóban lánctalpak alatt.*

* * *

*Katedrálist nem állított**káromkodásból dúlt hiteknek.**Megroppant nádszálrengeteg,**szétszórt és elfáradt sereg,**letesszük a kereszt alá,**mint pislákoló mécsket,**letesszük eltelt életünket.**„Vezesse nevét győzelemre,**benne bíznak a nemzetek.”****Megérkezés****Mit akar? Ne! Undorít a sötét!**Vegye le a csuklyát a fejemről!**Az utolsó másodpercig látni akarok.**Mit akarok látni? Ezeket?**Vagy azt a pár lépést, ami ide vezet?**Mióta lépni tudok, minden lépésem**ide vezetett. És hogyha újra kezdeném,**lehet, hogy más úton,**de megérkeznék ide.**Milyen hideg van**a mellkasomban,**alig kapok miatta levegőt.**Szívemet mindjárt megöli a hideg,**Hogy lehet ilyen hideg júniusban?**Egész testem vacog.**Ne reszkessen a hangom,**amikor...**Elhangzott a parancs. Tegye a dolgát!**Már zörögnek a kövön a vasak.**Éljen a független Magyarország...*